

30.7.2014

MEDDELANDE TILL LEDAMÖTERNA

Angående: Framställning 1274/2013 ingiven av Luis Cayo Perez Bueno (spansk medborgare) för föreningen Cermi, om flygbolags diskriminering av personer med funktionsnedsättning samt om förordning (EG) nr 1107/2006

1. Sammanfattning av framställningen

Framställningen har ingetts av den spanska föreningen Cermi (*Comité español de representantes de personas con discapacidad*).

Föreningen fördömer den diskriminering som passagerare med funktionsnedsättning utsätts för på grund av att flygbolag ofta inte låter personer med funktionsnedsättning stiga ombord sina flygningar. Föreningen kräver därför att förordning (EG) nr 1107/2006 ska ses över.

Enligt Cermi innehåller denna förordning vissa diskriminerande element, särskilt när den tillåter flygbolagen att neka personer med funktionsnedsättning ombordstigning av säkerhetsskäl, kräva att personer med funktionsnedsättning ska ha ledsagare och sätta tidsbegränsningar för begäran om assistans på flygplatsen. Cermi anser att översynen av förordning (EG) nr 1107/2006 bör utgå från Förenata staternas lagstiftning, som påstås skydda rättigheterna för personer med funktionsnedsättning på ett effektivt sätt.

2. Tillåtlighet

Framställningen förklarades tillåtlig den 3 april 2014. Kommissionen har uppmanats att lämna upplysningar (artikel 216.6 i arbetsordningen).

3. Kommissionens svar, mottaget den 30 juli 2014

Syftet och målet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1107/2006 av den 5 juli 2006 om rättigheter i samband med flygresor för personer med funktionshinder och

personer med nedsatt rörlighet är specifikt att skydda dessa passagerare mot diskriminering och göra det möjligt för dem att resa med flyg på samma villkor som andra passagerare. Efter ett åtagande från kommissionen i dess rapport om tillämpningen av förordning (EG) nr 1107/2006 (COM(2011)0166) i april 2011 och i syfte att ytterligare förbättra tillämpningen av förordningen offentliggjorde kommissionen i juni 2012 tolkningsriktlinjer för att underlätta tillämpningen för flygtransportföretagen och passagerare med funktionshinder¹. Dessa riktlinjer utarbetades tillsammans med intressenter, särskilt företrädare för personer med funktionshinder (Europeiska handikappforumet) som gav dem sitt fulla stöd. Enligt den statistik som kommissionen har fått från de nationella myndigheter som ansvarar för efterlevnaden av förordning (EG) nr 1107/2006 är antalet klagomål om problem med tillämpningen av förordningen generellt sett mycket låg.

Enligt artikel 3 i förordningen får personer med funktionshinder eller personer med nedsatt rörlighet inte förvägras att göra en reservation eller nekas ombordstigning. I artikel 4 i förordningen anges att vid särskilda omständigheter får undantag från rätten till transport göras, närmare bestämt *"för att uppfylla tillämpliga säkerhetskrav som fastställts i internationell lagstiftning, gemenskapslagstiftning eller nationell lagstiftning eller för att uppfylla säkerhetskrav som fastställts av den myndighet som utfärdade drifttillståndet för det berörda lufttrafikföretaget"*. Säkerhetskraven utarbetas alltså av externa myndigheter (och inte av flygbolagen själva) och syftar till att säkerställa flygsäkerheten för samtliga passagerare och personal ombord. Att säkerheten äger företräde bör också ligga i funktionsnedsatta passagerares intresse och de personer som reser med dem.

Amerikanska flygbolag är också underkastade säkerhetsbestämmelser (se till exempel följande punkter i Förenta staternas transportdepartements bestämmelser för icke-diskriminering av personer med funktionsnedsättning vid flygresor, US Department of Transportation, 14 CFR, Nondiscrimination on the Basis of Disability in Air Travel, § 382.3, om tillämplighet, punkt d: *"Ingenting i denna del ska tillåta eller ålägga ett flygbolag att underlåta att uppfylla en tillämplig säkerhetsbestämmelse från FAA (Förenta staternas luftfartsmyndighet)"* och § 382.31, om nekande av transport, punkt d: *"Transportbolagets personal [...] får på grund av säkerhet neka en passagerare transport..."*.

I fråga om ledsagare, anges i artikel 4.2 i förordning (EG) nr 1107/2006 att dessa endast är tvungna att följa tillämpliga säkerhetskrav. De ovannämnda tolkningsriktlinjerna ger en ytterligare förklaring till frågan under Q5 och betonar behovet för personalen att endast uppfylla tillämpliga säkerhetsbestämmelser. Vidare rekommenderar kommissionen i dessa riktlinjer att om lufttrafikföretag kräver att personer med funktionshinder reser med ledsagare, så bör dessa ledsagare erbjudas gratis resa eller rabatter.

Liknande krav finns i den ovannämnda amerikanska lagstiftningen, § 382.35 om ledsagare, punkt b, som förklarar att transportbolagen kan kräva att en person med funktionsnedsättning reser med en ledsagare om detta krävs av säkerhetsskäl.

Underrättelse i förväg om behov av assistans enligt artikel 7.1 i förordning (EG) nr 1107/2006 är en avgörande faktor i servicekedjan för att flygbolag på lämpligt sätt ska kunna förbereda och ge nödvändig assistans på bästa möjliga villkor, vilket ligger i den persons intresse som

¹ SWD (2012) 171 http://ec.europa.eu/transport/themes/passengers/air/doc/prm/2012-06-11-swd-2012-171_en.pdf

behöver assistans vid resor. Förordningen föreskriver också lämplig assistans i fall då ingen underrättelse i förhand enligt artikel 7.3 gjorts och specificerar att om ingen underrättelse gjorts ska "*ledningsenheten göra alla rimliga ansträngningar för att tillhandahålla den assistans*" på ett sådant sätt att passageraren kan ta sin flygning. Konceptet "*rimliga ansträngningar*" förklaras närmare under Q7 i tolkningsriktlinjerna, särskilt när det gäller hur denna underrättelse ska ske under bokningsprocessen (websida, telefon) samt att förhandsunderrättelsen alltid ska vara möjlig utan extra kostnad.

Den amerikanska lagstiftningen enligt §382.33 specificerar också kravet på underrättelse i förväg i ett antal situationer, särskilt när en elektrisk rullstol eller annat farligt material (t.ex. batterier, syrgas, etc.) måste tas med, när det krävs en särskild rullstol ombord eller då grupper av personer med funktionsnedsättning reser tillsammans.

Slutsats

För närvarande ser kommissionen inget behov av att se över förordning (EG) nr 1107/2006 på kort eller mellanlång sikt av följande skäl:

- Enligt tillgängliga uppgifter får de nationella tillsynsorganen endast mycket få klagomål om att förordning (EG) nr 1107/2006 skulle fungera dåligt.
- Snarare än att anses diskriminerande har förordningen och 2012 års tolkningsriktlinjer välkomnats – inte minst av europeiska representanter för handikapporganisationer – som ett framsteg mot att förbättra reseupplevelsen för personer med funktionsnedsättning och göra det möjligt för dem att utnyttja flygtransport på samma villkor som andra passagerare.
- I amerikansk lagstiftning, som framställaren hänvisar till som bästa praxis, finns liknande krav som i gällande EU-lagstiftning.